

Landsoverrets Domsact i sagen No. 52/1851. Højesterets sag nr. 166

[Oversigtsbilleder](#)

Justitiarius og øvrige Tilforordnede i den kongelige Landsoverret i Wiborg.

Gjøre vitterligt: at Aar 1851 Mandagen den 24de Februar blev Landsoverretten sat og betjent af dens Tilforordnede.

Justitssecretairen var mødt.

Landsoverretsprocurator, Juul som Actor contra Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken.

Fremlagt i Landsoverretten den 24 Februar 1851.

Selmer

Til den Kongelige Landsoverret!

Efter Hjørring Amts Ordre af 13 Januar d. A. tiltales Brolægger Christen Bunken hvis rette Navn er Christen Larsen Tislumbunken justitialiter for Tyveri og Bedrageri.

Ved de i Sagen optagne Undersøgelser ved Hjørring Kjøbstads Politiret begyndt den 23 December f. A. er det oplyst at Tiltalte Natten forud har fravendt Dagleier Christen Jensen fra Bjerby Penge og Uhre i den Hensigt at ville bedrage ham for samme. Saaledes er der i Forhøret forklaret: at bemeldte Christen Jensen der logerede hos Tiltalte de par Dage han opholdt sig i Hjørring, blev saa overflødig skjænket Brændeviin at han bestandig var i drukken Tilstand saa han ei kunde raade over Fornuftens Brug. Tiltalte har tilstaaet at han skjænkede saa overflødig Brændeviin for Christen Jensen var fordi at denne ei skulde betale andet for Laie end den Brændeviin de drak og fordi han gjorde Regning paa i Christen Jensens Fuldskab at kunde gjøre sig Fordele hos ham ved bedrageriske Midler, hvilket han ogsaa opnaaede. Saaledes afkjøbte Tiltalte Christen Jensen 2de Lommeuhre under sit Værd, først Sølvuhret, der i Retten er vurderet til 6 Rbd, for 3 Rbd og 1 Kaskjet til 1 Rbd., og siden efter 1 Tombaksuhr, vurderet til 4 Rdl., for 1 Rdl og 1 Gevæhr til 2 Rdl. og endelig: efter at Christen Jensen Kl. 1 om Natten var lagt sig paa Sengen i Klæderne og havde gjemt sin Pung og Penge i sin Buxelomme og Tiltalte havde lagt sig ved Siden af, fik han Leilighed til at tage Pungen med deriværende Penge, der beløb sig til 8 Rdl. 1 M 12 Sk. Tiltalte har foregivet, at han tog Pungen til sig i den Hensigt at bevare den hos ham, men har dette været hans Tanke da Johannes og Vendelin samme Nat kl. henimod 3 trængte ind i hans Stue og Christen Jensen havde sagt for dem samtlig at hans Pung med hans Penge var borte, maa hans Tanke have forandret sig, da han nu forlod Huset for at søge Hjælp mod Overfald af de nævnte i hans Hus saa sildig om Natten indtrængte, og ved at træffe paa Politibetjent Stahl og Gadevægteren fortalte at bemeldte tvende Personer havde stjaalet Christen Jensens Pung og Penge; hvilket han senere maatte tilbagekalde og tilstaae, at han selv havde Pungen med Pengene. Var Johansen og Vendelin blevet fra Huset hvor de ikke skjønnes ved Nattetid, at have lovlig Ærinde vilde det bedre have vist sig i hvad Hensigt Tiltalte havde sat sig i Besiddelse af Christen Jensens Penge. At de var gaaet ind, formedelst at Chr. Jensen ikke var anseet for at være i gode Hænder, i Tiltaltes Huus, er ikke bestyrket i Sagen. Havde saadant været at befrygte havde vel Christen Jensens Broder, Uhrmager Jensen, hos hvem

han var inde og fik tilgodehavende 5 Rdl. udbetalt, fraraadet ham at logere hos Tiltalte. Christen Jensen har faaet tilbage sin Pung med Pengene, saavel som Uhrene og Afregning opgjort saaledes, at han for Tiltalte har frafaldt al videre Erstatning. Efter fremviste Attester fra Strafferegistrene, har Tiltalte ikke været criminaliter tiltalt, siden han blev løsladt af Fæstningen. At Tiltalte under sine omhandlede Affaire med Christen Jensen, ligesaavel som denne har været i beruset Tilstand er meget rimeligt og skjøndt han har tilstaaet, at det ikke var i saadan Grad, at han turde stole paa at det ville udelukke Tilregnelighed. Denne Tilstaaelse, vidner om, at han har været meget fortumlet i Hovedet. Havde han været ved klar Fornuft i hans Handel med Chr. Jensen, ville han vel have erfaret saameget af hans foregaaende Vildfarelser, at han ikke havde indladt sig i noget, der kunde regnes ham til Brøde. Tiltalte er 48 Aar, han er forhen dømt saaledes: Ved Horns Herreds Ekstraretsdom 26 November 1821 til 3 gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Tyveri. Ved Høiesteretsdom af 4 Mai 1830 til 4 Aars Rasphuus Arbeide for Tyveri og ved Høiesteretsdom af 21 Juni 1837 til Fæstningsarbeide paa Livstid for Tyveri. Ved kongelig Resolution af 16 Juni 1845 blev Tiltalte benaadet og løsladt af Fæstningen paa Vilkaar: at hvis han gjør sig skyldig i ny Forbrydelse, der ei kræver større Straf, bliver han igjen at indsætte i Fæstningen paa Livstid. Dersom Tiltalte bliver anseet for at være overbeviist, at have gjort sig skyldig i de i denne Sag paatalte Tyveri og Bedrageri, som er rimelig, saa er Tiltalte nu i det Tilfælde, at hans Opholdssted for Livstid bliver Fæstningen.

Jeg har at nedlægge Paastand, at Underretsdommen stadfæstes. Salarium ventes mig tilkjendt.

Wiborg den 24 Februar 1851.

Juul

Fremlagt i Landsoverretten den 24 Februar 1851

Selmer

De fremlagte Dokumenter i 34 Hefter og Tiltaltes Skudsmaal medfølge nærværende Landsoverretsdomsact; alene Conclusionen af den inden Hjørring Kjøbstads Extraret den 10de Februar 1851 afsagte Dom indføres og lyder saaledes:

Thi kjendes for Ret

Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken bør i Overensstemmelse med allerhøieste Resolution af 16 Juni 1845 hensættes til Fæstningsarbeide for Livstid; hvorhos han bør udrede samtlige af Actionen flydende Omkostninger og derunder i Salair til Actor Procurator Aagaard 5, og til Defensor Prøveprocurator Sand 4 Rdl.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Petersen

Fremlagt i Landsoverretten den 24 Februar 1851.

Selmer.

Defensor Landsoverretsprocurator, Kancelliraad Møller bad ved Fuldmægtig A. Møller om Anstand til næste Ret.

Og blev da udi indbemeldte Sag afsagt saalydende :

Dom !

Arrestanten Christen Larsen eller Laursen Tislumbunken sigtes under denne Sag for Tyveri og Bedrageri. Den førstnævnte Sigtelse gaaer ud paa, at Arrestanten skal have frastjaalet Dagleier Lars Christian Jensen 8 Rdl. 1 M 12 Sk, hvorved de nærmere Omstændigheder ifølge Arrestantens egen Forklaring og Sagens øvrige Oplysninger have været følgende: den 22 Decbr f. A. havde Arrestanten og bemeldte Lars Christian Jensen tildeels i Forening med Arbeidsmand John Johansen, saavel om Aftenen, som ud paa Natten, nydt endeel Brændeviin paa Arrestantens Bopæl, hvor Jensen for nogle Dage logerede hos ham, hvorefter Arrestanten og Jensen omtrent Kl. 1 gik til Sengs, begge i Arrestantens Seng, hvor Jensen, der var temmelig beskjenket, lagde sig iført sine Klæder. Efter sin Forklaring vaagnede Arrestanten imidlertid omtrent Kl. 3 ved, at ovennævnte Johansen, ifølge med Snedkersvend Wendelin, atter kom ind til ham, og da Jensen, der nu fandtes sovende paa Gulvet, ved samme Leilighed var bleven vækket, savnede denne strax sin Pengepung, som han, uden at han dog bestemt vidste, hvor mange Penge der var i Pungen, da han gik til Sengs, havde havt i Lommen paa sine Beenklæder. Arrestanten beskyldte da de to nævnte Personer for at have stjaalet Pungen, og begav sig til Politiet, hvor han anmeldte, at Jensen var ble _ imod Arrestanten for Bedrageri , da er det vel oplyst, at Arrestanten under den ovenmeldte L. Chr. Jensens Ophold hos ham har afkjøbt denne to Uhre som han betalte deels med Varer og deels med Penge, hvorhos Arrestanten har vedgaaet, at Jensen, da den ene af disse Handler skete, var noget beskjenket, og at Arrestanten ogsaa skjænkede for ham, for at faae en fordelagtigere Handel sluttet med ham, naar han var svirende; men ligesom den fra Arrestantens Side erlagte Betaling, om hvis størrelse Jensen ikke veed fuldkommen Besked, dog ikke kan siges at have været aldeles uforholdsmæssig, saaledes er det heller ikke oplyst, at Jensen, da Handlen foregik har været i en saadan Grad beruset, at han ikke kunde skjønne over sine Handllinger, og noget egentligt Bedrageri findes derfor ikke i denne Henseende at kunne ansees Arrestanten tilstrækkeligen overført, i hvilken Henseende kan mærkes, at Jensen selv vedgaar, at han ikke veed, om han ved disse Handler er bedragen eller ikke. Efter det foranførte findes Arrestanten retteligen ved den paaankede Dom anseet skyldig i Tyveri, og da han, efter forhen at være dømt for samme Forbrydelse 3de Gange samt at Høiesteretsdom af 21de Juni 1837 til Fæstningsarbeide paa Livstid, er bleven skjænket Friheden ved Kongelig Resolution af 16de Juni 1845, blandt andet under den Betingelse, at han, saafremt han paany maatte gjøre sig skyldig i nogen Forbrydelse, der ikke medfører større Straf, igjen vilde blive indsat til Fæstningsarbeide på Livstid, maa det billiges, at den nævnte Kongelige Resolution ved Underrettsdommen er bragt til Anvendelse imod ham; og bemeldte Dom, i hvis Resultat Overretten saaledes med Hensyn til Straffen er enig, og mod hvis Bestemmelser om Actionens Omkostninger, hvorunder Arrestanten vil have at udrede i Salarium til Actor og Defensor for Overretten 5 Rdl. til hver, heller Intet findes at erindre, vil derfor være at stadfæste.

Under Sagens Behandling i første Instants og den befalede Sagførelse for begge Retter har intet ulovligt Ophold fundet Sted.

Thi kjendes for Ret:

Bytingsdommen bør ved Magt at stande. I Salarium til Actor og Defensor for Overretten, Procurator Juul og Cancelliraad Møller, betaler Arrestanten 5 Rdl. til hver.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Denne Sags Documenter have til Votering mellem Rettens Tilforordnede cirkuleret saaledes:

Til constitueret Assessor Fuldmægtig Schumacher den 3de Marts 1851

Til Justitiarius, Konferentsraad Schiønning den 8de Marts 1851

Til Assessor Buch den 12te Marts 1851

Til constitueret Assessor, Kancelliraad, Herredsfoged Borgen den 16de Marts 1851

Til Assessor Tang den 20de Marts 1851

Til Bekræftelse under Rettens Segl og Justitiarii Underskrift.

Schiønning

Til forbrugt Papiier under Sagen og til denne Act med Indbinding og Ind----- m.m. -----

Tilsendt Hjørring Am d. 1ste April 1851 tilligemed Sagens øvrige Documenter. ? Selmer

Aaret 1851 den 8de August.

Meget vanskeligt at læse.

Indholdet omhandler, at Dommen er blevet Tislumbunken forkyndt, og at han på forespørgsel, om han er tilfreds med den, svarer, at han ei er tilfreds og ønsker den appelleret.)

Indstævning

Da Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken har erklæret sig utilfreds med denne Dom, saa tilkjendegives ham herved overenstemmende med Forordningerne 7 Juni 1760 og 29 November 1837 at denne Sag nu indankes for Høiesteret til Foretagelse blandt de første Sager som der behandles, til hvilken Tid Arrestanten hermed og uden at komme med andet eller videre Kald og Varsel indstævnes for til Sagen at svare og Dom at lide. -

Ligeledes og til samme Tid indkaldes hermed Justitiarius og Tilforordnede i den Kongelige Landsoverret i Viborg som i Sagen dømt have denne Dom at forsvare. -

Løverdag gives ikke som hævet? ved For. 3 Juni 1796. -

For Undertegnedes eget Vedkommende frafaldes vel videre Varsel i Sagen.

Bye og Herredsfoged Contoiret i Hjørring den 9 April 1851. ?

Aaret 1851 den 9de April

Meget vanskeligt at læse.

(noget vedr. indstævningen)

At Politibetjentene Hart..... og Stahl ere indsvorne Stævningsvidner? for Hjørring Kjøbstad bliver herved attesteret.

Bye og Herredsfogedcontorist i Hjørring.

9 April 1851.

Høiesteret

Gjøre vitterligt: at for os har andraget Høiesteretsadvocat Justitsraad Edvd. Buntzen hvorledes han, som Actor skal finde sig beføiet til for Høiesteret til Stadfæstelse at indstevne en inden Viborg Landsoverret den 22 Juli F A afsagt Dom i en Sag anlagt af Justitien imod Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken for Brandstiftelse. Thi som ved bemeldte Dom der stadfæster Venneberg Herreds Extrarets Dom af 30 April F A., Arrestanten er tilfunden i Overensstemmelse med Kgl. Resolution af 30 Septbr 1860 at hensættes til Tugthuusarbeide paa Livstid -

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Vor allernaadigste Villie og Befaling er, at Høiesteretsadvokat Os Elskelig Justitsraad Buntzen strax paatager sig for Høiesteret at gaae i Rette udi en Sag imod Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken, der tiltales for Brandstiftelse, og som ved Vor Viborgske Lands Overrets Dom af 22 f. M. er tilfunden i Overensstemmelse med Kongelig Resolution af 30 September 1860 at hensættes til Tugthuusarbeide for Livstid - og samme Sag, som Vi under Dags Dato have befalet at skulle for den nu holdende Høiesteret indstævnes og der, efter Stævningens lovlige Forkyndelse for Vedkommende, iblandt de første Sager til videre Paakjendelse foretages mod ham efter Loven forsvarligen udfører. Til hvilken Ende Ham derhos tilsendes de i Sagen ergangne Acter og Domme, hvorefter han behørig Stævning har at udtage. Og have Vi ligeledes under Dags Dato befalet Advokat Henriksen Sagen for ham for Høiesteret at udføre.

Skrevet i Vor Kongelige Residentstad Kjøbenhavn, den 21de August 1867. Undere Vort Kongelige Segl. Efter Hans Kongelige ? allernaadigste Befaling. ? Til Høiesterets-Advokat Justitsraad Buntzen angaaende som Aktor at udføre en Sag mod Christen Larsen Tislumbunken.

[Til forsiden](#)